

За разлику од странаца у Влади, постављање „наших странаца“ за ministre није само по себи ни добро ни лоше. Ситуација наликује оној у фудбалској репрезентацији. Док смо имали државу, странце у репрезентацији готово да нисмо имали. Како смо престајали да будемо држава, имали смо их све више, тако да сада једва да имамо домаће, а играмо све лошије и лошије.

Да ли су нам потребни „наши странци“ у Влади, пресудан је контекст у оквиру којег се то чини. Случај Лазара К. не треба претворити у случај Јозефа К. и а priori тај потез осуђивати, али потребно је знати стварне разлоге и мотиве његовог ангажовања. Дакле, који су то критеријуми по којима је Лазар К. био најбољи кандидат за место министра финансија? Ствари су по том питању прилично тамне. Зато их је потребно макар мало расветлити.

Главни аргументи који се наводе у прилог томе су да је дипломирао математику, етику, политику и економију на Јејлу и да је одмах потом ангажован у консултантској фирми Мекинзи (McKinsey) са Волстрита. Треба споменути да су приоритети и Јејла и Мекинзија управо развој глобалистичког лидерства. (Leadership development is a top priority at McKinsey.) [\[1\]](#)

Што се тиче програма који (ни)је приложио, наводе се само општа места: реформа здравственог и пензионог система, преиспитивање овога и онога, борба против корупције итд. Поред тога, појављују се и други разлози и праве поређења која су митоманска или, блаже речено, нерелевантна, која иду и до тога да је у питању нови Тесла, или Доситеј Обрадовић. Тесла је био научник, геније, чудак, али и патриота кога неко министарско место никада није занимало. У Америку је стигао вођен научничким мотивима, а не каријеристичким.

Вучићев „странац“ у Влади – промотер неолибералне мантре

Пише: Александар Лукић
четвртак, 22 август 2013 08:00

[1] http://www.mckinsey.com/careers/how_youll_grow